

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 26 marca 2013 r.

DOLiS/DEC-367/13
dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267) oraz art. 12 pkt 2 i art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wniosku Pana R. D., zam. w S., o ponowne rozpatrzenie sprawy jego skargi dotyczącej przetwarzania jego danych osobowych w Jednostce Wojskowej nr [...], z siedzibą w S., rozstrzygniętej decyzją administracyjną Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 18 października 2012 r. (znak: DOLiS/DEC-1016/12/63524,63525),

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana R. D., zam. w S., zwanego dalej również Skarżącym, z dnia [...] sierpnia 2011 r., dotycząca przetwarzania jego danych osobowych w Jednostce Wojskowej nr [...], z siedzibą w S., zwanej dalej również Jednostką, w związku ze zwolnieniem Skarżącego z zawodowej służby wojskowej. W treści ww. korespondencji Skarżący podniósł w szczególności cyt.: „(...) dnia [...] czerwca 2011 r. nastąpiło zwolnienie mnie ze służby oraz rozliczenie bez mojego udziału z jednostki wojskowej poprzez wprowadzenie drugiej karty obiegowej i posługiwanie się nią przez wyznaczonego żołnierza. Na karcie tej znajdują się moje dane osobowe (...)”. Ponadto Skarżący wskazał, że cyt.: „(...) decyzją Ministra Zdrowia z dnia [...] października 2009 r. zostałem wpisany jako kierownik Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej do Księgi Rejestrowej (...) Publiczny ZOZ mieści się przy [...] Brygadzie Zmechanizowanej w S. (...) Nigdy nie nastąpiło przekazanie prowadzonej przeze mnie dokumentacji przychodni mimo zwolnienia mnie z zawodowej służby wojskowej (...) W. B. bezprawnie według mnie powadził korespondencję ze wszystkimi pacjentami przychodni, nie mając mojego pełnomocnictwa ani upoważnienia do wysyłania wszystkim pacjentom listów przy udziale Kancelarii Jawnej [...] Brygady Zmechanizowanej prawdopodobnie za wiedzą dowódcy [...] Brygady Zmechanizowanej A. T. wszedł w posiadanie danych adresowych i osobowych pacjentów (...)”.

W skierowanym do Generalnego Inspektora piśmie z dnia [...] października 2011 r. Skarżący dodał cyt.: „(...) jedyna oryginalna karta obiegowa została wysłana R. D. pocztą (...). W.

B. nie miał takich uprawnień do wprowadzenia drugiego oryginalnego dokumentu, który następnie umieszczono w Teczce Akt Personalnych oficera (...)”.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził w niniejszej sprawie postępowanie administracyjne, w toku którego ustalił następujący jej stan faktyczny.

1. W zawierającym wyjaśnienia odnośnie okoliczności przedmiotowej sprawy piśmie z dnia [...] grudnia 2011 r. Dowódca Jednostki oświadczył, że cyt.: „(...) skarżący por. rez. R. D. do dnia [...] czerwca 2011 r. był żołnierzem zawodowym Jednostki Wojskowej [...] w S. w Grupie Zabezpieczenia Medycznego na stanowisku lekarza. Bezpośrednim przełożonym skarżącego był ppłk W. B. i odpowiadał za rozliczenie podwładnego żołnierza {Skarżącego}, który odchodził ze służby wojskowej. W związku z nieobecnością por. rez. R. D. w Jednostce, a w celu rozliczenia ubywającego żołnierza zgodnie z § 4 i § 5 rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 21 listopada 2011 r. w sprawie odpowiedzialności majątkowej żołnierzy za wyrządzone przez nich szkody {Dz. U. z 2001 r. Nr 138, poz. 1557}, ppłk W. B. podjął działania mające na celu rozliczenie skarżącego z powierzonego mu mienia w terminie określonym w ww. rozporządzeniu (...)”.
2. W korespondencji z dnia [...] lutego 2012 r. Dowódca Jednostki oświadczył z kolei cyt.: „(...) karta obiegowa jest opracowywana jako dokument pomocniczy w celu właściwego wypełnienia obowiązku rozliczenia żołnierza, zawartego w § 34 rozporządzenia MON z dnia 29 stycznia 2008 r. w sprawie zwalniania żołnierzy zawodowych z zawodowej służby wojskowej, który ciąży na dowódcy jednostki wojskowej jako organie zwalnającym (...)”.
3. Karta obiegowa Skarżącego z dnia [...] października 2002 r. wchodzi w skład teczek akt personalnych Skarżącego.
4. W dniu [...] czerwca 2011 r. Dowódca Grupy Zabezpieczenia Medycznego Jednostki Pan ppłk W. B. przekazał kartę obiegową Skarżącego podoficerowi kpr. Panu J. Ż., celem cyt.: „(...) rozliczenia z niżej wymienionymi instytucjami: biblioteka garnizonowa – S., Kierownik W. nr [...] –S., Oficer S. – S., Szef R. –S., Dyrektor W. – oddział terenowy S., (...)”.
5. W adresowanym do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych piśmie z dnia [...] czerwca 2012 r. Minister Obrony Narodowej stwierdził, że cyt.: „(...) co do zasady karta obiegowa, w oparciu o którą następuje rozliczenie ubywającego ze służby żołnierza zawodowego, nie jest umieszczana w teczkach akt personalnych ubywającego z zawodowej służby wojskowej żołnierza. (...) jeżeli karta obiegowa, w oparciu, o którą następuje rozliczenie ubywającego ze służby żołnierza zawodowego, będzie rodzić skutki kadrowe i finansowe, wówczas powinna być umieszczona w teczkach akt personalnych żołnierza zawodowego. Oceny, co do możliwości wystąpienia tych skutków, powinien dokonać organ wojskowy realizujący decyzję o zwolnieniu żołnierza z zawodowej służby wojskowej (...)”.

Decyzją administracyjną z dnia 18 października 2012 r. (znak: DOLiS/DEC-1016/12/63524,63525) Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych odmówił uwzględnienia wniosku Skarżącego.

W dniu [...] listopada 2012 r. do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęło pismo Skarżącego z dnia [...] listopada 2012 r. stanowiące wniosek o ponowne rozpatrzenie niniejszej sprawy (złożony z zachowaniem ustawowego terminu). W przedmiotowym wniosku nie podniesiono żadnych nowych argumentów w sprawie. Jego treść ogranicza się zasadniczo do wyrażenia niezadowolenia z treści kwestionowanej decyzji. Jak wskazał Skarżący cyt.: „(...) sam dr Wiewiórowski w karcie 4 swego rozstrzygnięcia administracyjnego pisze, iż dowódca jednostki wojskowej nie wydał upoważnienia do obrotu moimi danymi osobowymi osobom: B. i Ż., czym nie dopełnił staranności, ale przede wszystkim doprowadzi do wycieku danych drażliwych

i manipulowanie nimi przez osoby nieuprawnione (...)). Ponadto Skarżący dodał cyt.: „(...) GIODO nie zajął żadnego stanowiska w przedmiocie wejścia w posiadanie bazy danych osób należących do kierowanej przeze mnie przychodni oraz bezprawnego nawiązywania z nimi wszystkimi korespondencji (...)). W tej sytuacji Skarżący wniósł o cyt.: „(...) ponowne rozpatrzenie sprawy i wydanie właściwej decyzji administracyjnej nadającej powagi piastowanego przez Pana Inspektora Urzędu (...)).”

W toku dodatkowego postępowania wyjaśniającego przeprowadzonego w ramach postępowania zainicjowanego wnioskiem Skarżącego o ponowne rozpatrzenie sprawy, w niniejszej sprawie odebrano dodatkowe wyjaśnienia od Dowódcy Jednostki. W korespondencji z dnia [...] grudnia 2012 r. Dowódca Jednostki wskazał, że obecnie cyt.: „(...) w Jednostce Wojskowej [...] oraz w Jednostkach Bezpośrednio Podległych, dane osobowe przetwarzane są tylko przez żołnierzy posiadających upoważnienia do przetwarzania danych osobowych (...)” dodając zarazem cyt.: „(...) aktualnie Karta Obiegowa Pana R. D. (...) znajduje się w dyspozycji Dowódcy [...] Grupy Zabezpieczenia Medycznego (...)”. W załączeniu do przedmiotowej korespondencji przesłano m. in. odpis dokumentu p.n. „Upoważnienie Nr [...]” z dnia [...] kwietnia 2010 r. stanowiącego upoważnienie dla kpr. J. Ż. do cyt.: „(...) przetwarzania danych osobowych w Jednostce Wojskowej [...] S. w zakresie zbierania, utrwalania, przechowywania, opracowania, zmieniania, udostępniania i usuwania, w celach służbowych związanych z wykonywaniem pracy na stanowisku” wystawionego przez Dowódcę Grupy Zabezpieczenia Medycznego Jednostki – Pana W. B., dokumentu p.n. „Upoważnienie Nr [...]” z dnia [...] stycznia 2012 r. stanowiącego upoważnienie dla st. kpr. J. Ż. do cyt.: „(...) przetwarzania danych osobowych w Jednostce Wojskowej [...] i [...]GZM S. w zakresie zbierania, utrwalania, przechowywania, opracowania, zmieniania, udostępniania i usuwania, w celach służbowych związanych z wykonywaniem pracy na stanowisku” wystawionego przez Dowódcę Jednostki Wojskowej [...] – Pana W. B., oraz dokumentu p.n. „Upoważnienie Nr [...] do przetwarzania danych osobowych w systemach informatycznych lub w zbiorach w wersji papierowej” stanowiącego upoważnienie dla Pana ppłk W. B.– pracownika Grupy Zabezpieczenia Medycznego Jednostki Wojskowej [...] do przetwarzania danych osobowych cyt.: „(...) pacjentów i pracowników jednostki (...)” a także do cyt.: „(...) nadania upoważnień do przetwarzania danych osobowych podległych mu organizacyjnie pracowników i zleceniobiorców (...)” wystawione przez Dowódcę Jednostki.

Po ponownym zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Na wstępie powtórnie wskazać należy, że ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), zwana dalej ustawą, określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane osobowe są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust. 1 ustawy). Ustawa definiuje przetwarzanie danych jako jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych (art. 7 pkt 2). Warunkiem dopuszczalności każdej czynności mającej za przedmiot dane osobowe, stanowiącej ich przetwarzanie w rozumieniu art. 7 pkt 2 ustawy, jest spełnienie którejkolwiek z autonomicznych, równorzędnych przesłanek wymienionych enumeratywnie w art. 23 ust. 1 ustawy. Obok i niezależnie od zgody osoby, której dane dotyczą (art. 23 ust. 1 pkt 1 ustawy), przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne między innymi, gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy).

Stosownie do brzmienia art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 593 z późn. zm.), żołnierzy zawodowych obejmuje się ewidencją wojskową, prowadzoną przez dyrektora departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr, organ właściwy do wyznaczania na stanowisko służbowe i dowódcę jednostki wojskowej, w której żołnierz pełni zawodową służbę wojskową, oraz wojskowego komendanta uzupełnień. Zgodnie z art. 48 ust. 3 ww. aktu prawnego, w ewidencji, o której mowa w ust. 2, ujmuje się dane osobowe żołnierza zawodowego oraz dane dotyczące przebiegu czynnej służby wojskowej, stanu zdrowia, wykształcenia, kwalifikacji, stanu cywilnego i rodzinnego, wyróżnień, a także orzeczeń wydanych w stosunku do żołnierza w postępowaniu sądowym, administracyjnym lub dyscyplinarnym oraz odpowiedzialności zawodowej. W myśl art. 48 ust. 6 ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, do przetwarzania przez organy wymienione w ust. 2 danych, o których mowa w ust. 3, do celów związanych z przebiegiem zawodowej służby wojskowej nie stosuje się przepisów rozdziału 3 ustawy o ochronie danych osobowych. Art. 48 ust. 8 ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych statuuje upoważnienie dla Ministra Obrony Narodowej do określenia w drodze rozporządzenia w szczególności zakresu i sposobu prowadzenia ewidencji wojskowej oraz sposobu jej odtwarzania w przypadku zniszczenia lub zaginięcia, a także wzorów dokumentów ewidencyjnych (pkt 2). Na podstawie ww. upoważnienia Minister Obrony Narodowej wydał rozporządzenie z dnia 4 marca 2010 r. w sprawie ewidencji wojskowej żołnierzy zawodowych i żołnierzy pełniących służbę kandydacką (Dz. U. z 2010 r. Nr 63, poz. 393 z późn. zm.). Stosownie do § 33 ww. rozporządzenia, ewidencję wojskową żołnierzy zawodowych i kandydatów na żołnierzy zawodowych udostępnia się zgodnie z przepisami ustawy o ochronie informacji niejawnych i ustawy o ochronie danych osobowych: dowódcy jednostki wojskowej oraz przełożonemu żołnierza zawodowego (kandydata na żołnierza zawodowego (pkt 1), szefowi organu kadrowego (pkt 2), żołnierzowi zawodowemu lub pracownikowi wykonującemu zadania związane z działalnością personalną (pkt 3), osobom zatrudnionym przy prowadzeniu i aktualizowaniu dokumentów ewidencyjnych (pkt 4), żołnierzowi zawodowemu (kandydatowi na żołnierza zawodowego), którego dotyczy ta ewidencja (pkt 5) (podkreślenia Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych).

Odnosząc powyższe do okoliczności rozpoznawanej sprawy ponownie wskazać należy, że karta obiegowa Skarżącego, w treści której utrwalone zostały jego dane osobowe przetwarzane w kwestionowany przez niego sposób znajduje się w teczce jego akt personalnych i stanowi element ewidencji wojskowej, o której mowa w art. 48 ust. 2 ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych. Dowodzi tego przedłożona przez Skarżącego kopia ww. karty obiegowej z uwidocznioną na niej numeracją akt personalnych (karta nr [...]), a także oświadczenie Dowódcy Jednostki, który w piśmie z dnia [...] kwietnia 2012 r. stwierdził jednoznacznie, że cyt.: „(...) karta obiegowa włączana jest do ewidencji wojskowej (...)”. Powyższe znajduje także potwierdzenie w opisaney w pkt 5 niniejszej decyzji korespondencji Ministra Obrony Narodowej z dnia [...] czerwca 2012 r., w której stwierdzono cyt.: „(...) jeżeli karta obiegowa, w oparciu, o którą następuje rozliczenie ubywającego ze służby żołnierza zawodowego będzie rodzić skutki kadrowe i finansowe, wówczas powinna być umieszczona w teczce akt personalnych żołnierza zawodowego Oceny, co do możliwości wystąpienia tych skutków, powinien dokonać organ wojskowy realizujący decyzję o zwolnieniu żołnierza z zawodowej służby wojskowej (...)”. W świetle materiału dowodowego sprawy zasadnym jest przyjęcie, że włączenie karty obiegowej Skarżącego do jego akt personalnych było związane z tym, że stanowiła ona podstawę rozliczenia powierzonego Skarżącemu mienia – i w tym sensie wiązały się z nią określone konsekwencje finansowe. Jednocześnie podkreślić należy, że Generalny Inspektor - jako organ ochrony danych osobowych - w oczywisty sposób nie jest władny kwestionować zasadności, ani prawidłowości przyjęcia przez organ wojskowy, że dokumenty

określonego rodzaju (w niniejszej sprawie – karta obiegową) stanowią podstawę do podejmowania określonych decyzji czy działań w sferze kadrowej bądź finansowej, a tym samym, o zasadności włączenia ich w poczet akt personalnych żołnierza. Jak wynika z przytoczonego stanowiska Ministra Obrony Narodowej, wyłącznie uprawnionym w podanym zakresie jest właściwy organ wojskowy.

W świetle przytoczonych przepisów dotyczących prowadzenia ewidencji wojskowej nie ma podstaw do podważenia legalności kwestionowanego przetwarzania danych osobowych Skarżącego objętych jego kartą obiegową – tj. udostępnienia tych danych Panu ppłk W. B., a następnie Panu J. Ż. - celem cyt.: „(...) rozliczenia z niżej wymienionymi instytucjami: biblioteka garnizonowa –S., Kierownik W. nr [...] – S., Oficer S. – S., Szef R., S., Dyrektor W. – oddział terenowy S. (...)” i dalszego ich wykorzystywania celem dokonania ww. rozliczenia. Jak bowiem ustalono, Pan ppłk W. B. był cyt.: „(...) przełożonym Skarżącego odpowiadającym za rozliczenie podwładnego żołnierza (Skarżącego) (...)” (por. pkt 1 niniejszej decyzji) - natomiast z brzmienia § 33 pkt 1 rozporządzenia w sprawie ewidencji wojskowej żołnierzy zawodowych i żołnierzy pełniących służbę kandydacką wynika zezwolenie na udostępnienia ewidencji wojskowej (a tym samym zawartych w niej informacji, w tym danych osobowych) na rzecz przełożonego żołnierza zawodowego. Z kolei przekazanie kwestionowanych danych przez Pana ppłk W. B., podoficerowi kpr. Panu J. Ż. dla ww. celów świadczy, że osoba ta (Pan J. Ż.) faktycznie wykonywała określone w podany sposób zadania związane z działalnością personalną (tj. zadania polegające na rozliczeniu Skarżącego z określonymi instytucjami w związku ze zwolnieniem ze służby wojskowej) - § 33 pkt 3 rozporządzenia w sprawie ewidencji wojskowej żołnierzy zawodowych i żołnierzy pełniących służbę kandydacką zezwala zaś na udostępnienie ewidencji wojskowej (a tym samym informacji w nich zawartych, w tym danych osobowych) żołnierzowi zawodowemu lub pracownikowi wykonującemu zadania związane z działalnością personalną.

W toku postępowania w pierwszej instancji w niniejszej sprawie skarżona Jednostka nie przedstawiła dowodów potwierdzających, że proces kwestionowanego przetwarzania danych osobowych Skarżącego przez ww. osoby był realizowany w sposób w pełni odpowiadający art. 37 ustawy o ochronie danych osobowych – tj., że dopuszczeni do przetwarzania rzeczonych danych Pan ppłk W. B. i podoficer kpr. Pan J. Ż. mieli stosowne upoważnienia nadane im przez administratora danych. Brak tego rodzaju dowodów skutkowało pisemnym wystąpieniem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych do Dowódcy Jednostki, w którym zwrócono uwagę na konieczność przestrzegania przepisów rozdziału 5 ustawy o ochronie danych osobowych w procesie przetwarzania danych osobowych żołnierzy zawodowych objętych ewidencją wojskową, o której mowa w art. 48 ust. 2 ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (przy czym podstawę prawną dla rzeczonych wystąpień stanowił art. 12 pkt 6 ustawy o ochronie danych osobowych).

Co jednak istotne z punktu widzenia rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, jak ustalono na etapie postępowania zainicjowanego wnioskiem Skarżącego o ponowne rozpatrzenie sprawy, kwestionowane dane osobowe Skarżącego obecnie są przetwarzane wyłącznie przez Pana ppłk W. B., który – co wynika z poczynionych dotychczas uwag jest osobą w pełni uprawnioną do ich przetwarzania, a zarazem dysponuje aktualnie stosownym upoważnieniem w tym zakresie (opisany uprzednio dokument p.n. „Upoważnienie Nr [...] do przetwarzania danych osobowych w systemach informatycznych lub w zbiorach w wersji papierowej”).

Stosownie do brzmienia art. 18 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności: usunięcie uchybień (pkt 1), uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych (pkt 2), zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane osobowe (pkt 3),

wstrzymanie przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego (pkt 4), zabezpieczenie danych lub przekazanie ich innym podmiotom (pkt 5), usunięcie danych osobowych (pkt 6). Strona postępowania przed Generalnym Inspektorem może skutecznie domagać się od niego w administracyjnych formach postępowania, wyłącznie przedsięwzięcia działań przewidzianych w art. 18 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych. Skoro kwestionowany przez Skarżącego proces przetwarzania jego danych osobowych przez Pana J. Ż. nie jest obecnie realizowany, natomiast proces przetwarzania tych danych przez Pana W. B. jest aktualnie realizowany w sposób w pełni opowiadający prawu, brak jest jakichkolwiek podstaw, dla skierowania w niniejszej sprawie nakazu służącego przywróceniu stanu zgodnego z prawem w omawianym zakresie.

Odnosząc się z kolei do sformułowanego przez Skarżącego we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zarzutu, iż Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych cyt.: „(...) nie zajął żadnego stanowiska w przedmiocie wejścia w posiadanie bazy danych osób należących do kierowanej przeze mnie przychodni oraz bezprawnego nawiązywania z nimi wszystkimi korespondencji (...)” wskazać należy – podobnie jak uczyniono to już zresztą w adresowanej do Skarżącego korespondencji z dnia [...] września 2011 r. (znak: [...]) – że Skarżący nie był legitymowany do skutecznego zainicjowania postępowania administracyjnego przed Generalnym Inspektorem w tak określonej sprawie – tj. sprawie, która nie dotyczyła przetwarzania danych osobowych Skarżącego, lecz danych osobowych bliżej nieokreślonych osób trzecich (pacjentów określonej placówki medycznej). Prawo do ochrony danych osobowych jest bowiem prawem przysługującym osobie, której dane dotyczą (art. 1 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych). Innymi słowy, Skarżący nie mógł skutecznie domagać się od Generalnego Inspektora orzeczenia w sprawie dotyczącej przetwarzania przez Jednostkę danych osobowych osób trzecich – jako, że wskazana sprawa nie dotyczyła jego interesu prawnego ani obowiązku (art. 1 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych w związku z art. 28 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego Dz. U. z 2013 r. poz. 267).

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), w związku z art. 13 § 2, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270), od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (na adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).